

וידבר וגו' לאמר צריך לדעת למה אמר לאמר, כיון שהדיבור אינו אלא אל משה, ואולי שבא להרשותו לומר שהדברים נאמרו לו מפי השכינה, שזולת זה הרי הוא בבל תאמר (יומא ד':), גם שלא יחשדוהו ישראל כי משה חפץ בדבר ויאמרו כי דעתו כדעתם, לזה יצוה שיאמר להם כי כן צוה לו המלך: **גם כדי שישמעו לו** לשלוח כסדר הנדבר אליו מה' ולא יעכבו על ידו, כשידעו כי דבר מלך הוא, גם לפי דברי רבותינו ז"ל (סוטה ל"ד:) שפירשו תיבת לך לדעתך, שאין ה' מצוה על הדבר, חפץ ה' שיאמר לישראל הדברים כמות שהם מפי עליון, אולי ירגישו כי לא טוב עשות ויבטחו בה' ויאמינו בו: אור החיים הק'

שלח לך אנשים. בשם הה"ק מקאצק זצ"ל, שלח לך אנשים שיק אוועק דאס מענטשליכקייט והבן: ספר שיח שרפי קודש

ב"ה מפ' שלח בקצרה [תרל"ו]:
במדרש אין מפליגין בספינה ג' ימים קודם השבת. הפלגה בדרך הוא דרך חדש שרוצה אדם להלוך בו בעבודת הבורא עפ"י מ"ש חז"ל כל הדרכים בחזקת סכנה. ג' ימים קודם לשבת פי' ג' בחי' כמ"ש בספרים שכל תוך ג' מדריגות אינו ריחוק כמ"ש כל ג' כלבוד כו'. אך העצה לזה הדרך אם הוא שליח מצוה אינו ניזוק. וכמו כן המרגלים נודע שהי' דרך מסוכן להם לכן אמר השי"ת שלח לך שעשה מזה מצוה. שאם הי' כוונתם לשם שמים כראוי היו נצולים. וז"ש לאמר שיאמר להם זה שהוא מצוה. וכמו כן כל שליחות האדם לעולם השפל הזה הוא דרך מסוכן. וההצלה ע"י הכוונה לשם שמים למסור נפשו בשליחותו כנ"ל: ספר שפת אמת - תרל"ו

פרשת קרח בארץ ישראל

או יאמר ויקח קרח (ט"ז, א') ואתפליג: כי בריאת אדם ונשמתו חצובה מתחת כסא הכבוד* לזה צריך להיות עיקר דירתו בעולמות עליונים וליתן השפעות מעולם התחתון עד אין סוף ברוך הוא* וכשאדם עובר עבירה חס וחלילה אז הוא מפריד עצמו מהעולמות העליונים ואין להם בו שייכות כלל ונשאר גופו ונשמתו בעולם השפל הזה* וזה תרגמו ואתפליג, פירוש שהפריד עצמו מעולמות* וזהו (תהלים פ"ז, ב') אוהב ד' שערי ציון כו', כי העולמות הם שערים לאדם שיחזור דרך שם למקום חוצבו ולהשכין נשמתו תחת כסא הכבוד* וזהו אוהב ד' שערי ציון, הם השערים המצויינין בהלכה והם העולמות שנותן בהם השפעה וחיות ואימתי הוא אוהב אותם מכל משכנות יעקב, פירוש כשישראל שוכנים תחת כסא הכבוד*: ספר נועם אלימלך

פירש רש"י (ט"ז, א') נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל. לכאורה אינו מובן למה לא חלק תיכף אחר שמינה משה רבינו ע"ה את אליצפן. אמנם קודם גזירת מרגלים היו ראוים ישראל ליכנס מיד לארץ ישראל, אם כן סבר קרח שגדולת אליצפן לא יהיה רק זמן מועט, דהא בזמן מועט יכנסו לארץ ישראל, מה שאין כן אחר גזירת מרגלים, וראה שיגזור שיהיו מ"ם שנה במדבר, אז קינא שאליצפן יהיה נשיא מ"ם שנה: ספר קדושת לוי

אתם המתם את עם ה'. הענין בזה כי באמת ידעו כי מה' היתה זאת אך טענתם הי' כי מפני הנגיעה שהי' למשה ואהרן שנאה עליהם מפני זה נשא הש"י להם פנים. ועי"ז אמר מרע"ה לאהרן קח את המחתה להראות להם גודל אהבתו: ספר מי השילוח - פרשת קרח

או יאמר ועליתם את ההר (י"ג, י"ז). על דרך זה דאיתא בגמרא (פסחים פ"ח א') דאברהם קרא לבית המקדש הר ואמר לא כאברהם כו' ולא כיצחק שקראו שדה, שזה רמז על ב' מקדשות שיחרבו, לכך אמר להם משה שיתקנו את ההר שיגרמו במעשיהם הקדושים שלא יחרב לעולם וקל להבין*: ספר נועם אלימלך

ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה היא וגו'. החי' הרי"מ זצ"ל אמר שבכל תמוז ואב, מתעורר נסיון אצל עיני העדה להיות מרגלים לראות טוב הארץ, ואיך ובמה יתקנו את ישראל באלול, להיות ראוים בר"ה שיגאלו: ספר שיח שרפי קודש

ויעלו בנגב ויבא עד חברון, פירש רש"י שכלב הלך ונשתטח על קברי אבות ע"ש, ובדורות האחרונים, כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר ההוא הוא חיות ומוחין שלו, והאדם הלומד ומדבר דבריו, מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו, שמכניס החיות בהדברים, שלכך אמרו (יבמות דצ"ז ע"א) שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמור, וזה הלומד, בהכנסו עם החיות ומוחין שלו לתוך החיות ומוחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ושפתותיו דובבות בקבר, כנודע זה מדברי הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים, ונקרא בחינה זו השתטחות על קברי הצדיקים שהן דבריהם שלומד ומזכיר היום הלומד ולכך מחיה

על התורה ועל העבודה

מוחין של אותו הצדיק והבן:(ס' מאור עינים בריש לקוטי מס' שבת): ספר בעל שם טוב עה"ת

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. שמעתי בשם הרה"ק ר' דוד זצ"ל מקאצק שחטא המרגלים הי' בזה שאמרו וכן היינו בעיניהם כי למה להם לדעת איך הם נחשבים בעיני זולתם ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

עוד פרשנו עלה נעלה וירשנו. כי ארץ ישראל ניתן לבנ"י בזכות האבות שנשבע השי"ת להם וכדאיתא במד' ודבר אלקינו יקום לעולם ע"ש. לכן אעפ"י שראו המרגלים שאין בכחם לעלות אל העם מ"מ אמרו יהושע וכלב שהעיקר צריכין לתקן עצמנו להיות נמשך אחר מעשה אבות כדאיתא בתנא דב"א לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי. ואז וירשנו אותה בדרך ירושה: ספר שפת אמת - תרמ"ז

יש להבין ענין שליחות המרגלים. ובאמת מצינו בדרשות חז"ל כמה טעמים על שאיחרן המקום ב"ה במדבר ארבעים שנה ע"ש א"כ מה הוי ס"ד מעיקרא. וכתיב לכל זמן ועת כו' שהי' עת מיוחד להכניסם לארץ ישראל. אבל כתיב תחת השמים. אכן למעלה מן תחת השמים יש חפץ בלי עת. וכן הי' מדריגת בנ"י במדבר שהיו למעלה מן הזמן. לכן הי' בכחם לכנוס בלי עת שנתקן מצד הטבע. ולכן המרגלים הבינו כי אין העת מיוחד להכניסם וזה הי' אמת כנ"ל. אעפ"כ הי' להם להאמין בהבורא ית' כי היו נכנסים. וז"ש יהושע וכלב טובה הארץ מאוד כו' אם חפץ בנו ה' והביא כו'. פי' כי אם שלא נתקן עדיין הארץ. אבל כאשר יכניסם הבורא ית' תתרומם ותתעלה הארץ למעלה מהטבע והזמן כנ"ל: ספר שפת אמת - תרל"ט

שלח בקיצור [תרל"ט]:

אלהי מסכה לא תעשה לך, זאלסט דיר נישט מאכן קיין געגאסענעם ג-ט: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד כ"ד

אמר רבינו זצ"ל כי הגאונים רצו להביא משיח בדרך אחת ולא עלתה בידם, אח"כ רצו בעלי התוספות לעשות כן ולא עלתה בידם, ואחר כך הפוסקים ואח"כ המורים והצדיקים רצו להביא בדרך אחד ולא עלתה, וסיים ולי נראה שמשיח יבא בזמן שבני ישראל יהיו טרודים מאד במחשבתם מחמת דאגת פרנסה ומוחותיהם יתבלבלו אז יבא משיח בב"א: ספר אמת ואמונה קאצק - כ"ה

אמר כי יותר מכ"ב שנה שאינו יודע מה זו כבוד: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד כ"ה

חזרת הש"ץ היא בשביל עם שבשדות, הכוונה על הנפטרים, אמר לסוחר בכל יום תגזול לעצמך שעה אחת כדי לעשות חשבון נפשך למה באת לעולם ובמה אתה מבלה, ותלמוד לכל הפחות שעה אחת. ומה שאמרו חז"ל דהקובע עתים לתורה מפיר את התורה זה רק למי שיש שעות ללמוד כל היום אבל סוחר טרוד מחוייב לגזול שעה אחת: ספר אמת ואמונה קוצק - עמוד כ"ה

שאל לאנשי טשעכאנאוו על דעת הרבי מטשעכאנאוו זצ"ל בענין הגזירה על המלבושים שנתחדשה שוב, והשיבוהו כי דעתו שיהרג ואל יעבור, אמר להם מתחלה לבשו היהודים בראנדבאר קאפטן וסטרקאס, והתחילו לשנות. ואין צריכין ליהרג על זה: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד כ"ו

במדבר הזה יתמו כו'. ובנ"י באו אח"כ לארץ ישראל רק שהוצרכו לסבב כמה מסעות ומלחמות עד שתקנו הכל וזה גרם החטא לעובד אלקים אך בסוף מיישר דרכיו כאמור: ספר שפת אמת - תרל"ה

במדרש שאמר מרע"ה שלכך חטא המקושש כי בחול יש תפילין ובשבת אין לו ע"י מה לזכור ונתן מצות ציצית. וקשה כי מצות שבת הוא אות כמו תפילין. ונראה שמצוה התלוי' במעשה גשמיי מעורר יותר האדם. כי קדושת שבת קביעא וקיימא. והמצות שהם במעשה האדם מביאי' קדושה גם למעשה גשמיי כמ"ש במדרש שבכל דבר יש מצוה ע"ש ע"פ ה' חפץ כו' יגדיל תורה כו' ע"כ נתן השי"ת המצות שיהיו מסייעין לאדם להמשיך קדושת התורה בכל דבר כנ"ל: ספר שפת אמת - תרל"ג

או יש לומר הכנף פתיל תכלת כי צדיקייא אינון שלוחי דמטרוניתא ומחסרונו יבין להתפלל על חסרון השכינה כביכול והוא שמרמז הכנף פירוש הצער שלו והמכסה הוא פתיל מחובר בתכלת שהיא השכינה ומזה יבין להסתכל ולהציץ באיזה דרך יעורר עצמו להתפלל על חסרונה וזהו והיה לכם לציצית, וכו': ספר דגל מחנה אפרים

ולא תתורו אחרי לבבכם. חסיד אחד התנצל לפני בעל שפת אמת הק' מגור זצללה"ה שיש לו מחשבות ואין מניחין אותו ללמוד ולהתפלל, כי הכל דומה לו שלא טוב עשה ותמיד יש לו עגמ"פ על שעבר, והשיבו הה"ק שלא להביט אחריו כלל, כתיב לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, והבן: ספר שיח שרפי קודש

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי
א גוטין שבת קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@chizuk.info
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לע"נ הרה"ג ר' יוסף חיים שניאור בן הרה"ג ר' אהרן זצוק"ל קאטלער
ראש ישיבת בית מדרש גבוה - נלב"ע ג' תמוז תשמ"ג - תנצב"ה

לזכות ולרפו"ש דודי הרב רפאל אליהו בן אסתר בתשח"י
לזכות ולרפו"ש דודי הרב דוד בן קילא בתשח"י

ברכת מזל טוב להבה"ח החתן ישראל מנחם הלוי שפילזינגער נ"ו
שבת האויפרוף שלו - ויה"ר שיהא החתונה עב"ג בתי שתחי' בשעטו"מ,
ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לשם ולתפארת, דורות ישרים מבורכים,
וזכות אבות יעמוד לבנים, עד כי יבא שילה בב"א